

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kratochwill György ügyvéd (1398 Budapest, Pf. 565., Budapest, XIII. kerület, Szent István krt. 4.) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek - a dr. Oroszi Sándor ügyvéd (2600 Vác, Erzsébet u. 39.) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a dr. Uzsoky Ágnes ügyvéd (1061 Budapest, Andrássy út 32.) által képviselt II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II. rendű és III.rendű alperes neve (**III. rendű alperes címe**) III. rendű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2008. március 31. napján kelt 23.P.25.947/2006/28. számú ítélete ellen a felperes által 29. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I. rendű alperesnek 60.000,- (hatvanezer) Ft, a II. és III. rendű alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 120.000,- Ft (egyszázhuszezer) Ft másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak - külön felhívásra - 534.000,- (ötszázharmincnégyezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében a v-i helyrajzi számú ingatlan 1/1 tulajdoni hányadáról a II. és III. rendű alperes tulajdonjogának törlését, valamint azt kérte: a bíróság kötelezze az I. rendű alperest, hogy az ingatlanra 7.706.000 forint bruttó vételár mellett a felperessel kössön adásvételi szerződést.

A II. és III. rendű alperes tulajdonjogának törlését az ingatlan-nyilvántartási törvény 63. §-ának (2) bekezdése alapján kérte. Álláspontja az volt, hogy a II-III. rendű alperesek tulajdonjogának törlését azért kérheti, mert a tulajdonjog bejegyzéséről nem kapott határozatot, így a bejegyzéstől számított 3 év alatt érvényesítheti az

igényét, és a III. rendű alperes nem is tekinthető jóhiszemű szerzőnek. A szerződés megkötésére vonatkozó kereseti kérelmét részben arra alapította, hogy az I. rendű alperes megsértette az ajánlati kötöttség Ptk. 211. §-a szerinti szabályait, valamint a felperessel szemben fennálló szerződéskötési kötelezettségét, mert a II. rendű alperesnek elővásárlási joga nem volt. Álláspontja az volt, hogy a szerződéskötési kötelezettség fennállása folytán az I. és a II. rendű alperesek által kötött szerződés a Ptk. 200. §-ának (2) bekezdése alapján semmis. A II. és III. rendű alperesek által kötött szerződés vonatkozásában is semmisségre hivatkozott, mert álláspontja szerint a II. és III. rendű alperesek tudomással bírtak arról, hogy az I-II. rendű alperesek közötti szerződés érvénytelen, másrészt pedig szándékegységben eljárva kijátszották a versenytárgyalás szabályait. A III. rendű alperes úgy jutott a perbeli ingatlanhoz, hogy ahhoz a II. rendű alperes nem létező elővásárlási jogát használták fel. A felperes állítása szerint a II. és III. rendű alperesek tisztességtelen piaci magatartást tanúsítottak, amikor a II. rendű alperes jóerkölcsbe ütközően gyakorolta az elővásárlási jogát, míg a III. rendű alperes jóerkölcsbe ütközően szerezte meg az ingatlan tulajdonjogát.

Előadta, hogy az I. rendű alperes nyilvános versenytárgyalást írt ki több ingatlanra, köztük a perbeli ingatlanra is. A pályázati kiírás tartalmazta, hogy a volt bérlőknek elővásárlási joguk van. A 2006. október 31-én megtartott versenytárgyalás jegyzőkönyve szerint a versenytárgyalást a felperes nyerte meg 5.100 forint/m²/áfa áron. Rögzítésre került az is, hogy a II. rendű alperesnek elővásárlási joga van, mint haszonbérlőnek és ezzel a jogával élni kíván. A felperesnek azonban csak később jutott a tudomására az, hogy II. rendű alperes neve nem volt a perbeli ingatlan haszonbérlője, mert amikor a haszonbérlet fennállt, akkor a perbeli ingatlan nem is létezett. 2006. november 5-én kelt levélben a felperes közölte a II. rendű alperes elővásárlási jogának hiányára vonatkozó álláspontját az I. rendű alperessel, aki válaszlevelében ezt az álláspontot nem fogadta el és nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az új ingatlan később került kialakításra, mint ahogy a haszonbérleti szerződés megszűnt. Álláspontja az volt, hogy az elővásárlási jogra vonatkozó megállapodás külön-külön okiratban sem jött létre, mert nem tisztázott annak jogi és földrajzi tartalma, egyébként is az elővásárlási jog létrejöttéhez annak ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére is szükség lett volna.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte és perköltség igénye volt annak bejelentésével, hogy alanyi áfa mentes. Előadta, hogy a II. rendű alperes a régi ingatlanból 708 m² terület haszonbérlője volt 1987. április 17-étől. A legutolsó haszonbérleti szerződés 2002. október 1-től 2007. szeptember 30-ig szólt, ezt a haszonbérleti szerződést azonban a polgármester 2006. január 19-én kelt levelében 2006. szeptember 30. napjára a Gazdasági és Városüzemeltetési Bizottság 5/2006. (I. 9.) számú határozata alapján telekalakítási eljárás lefolytatásának szükségessége miatt felmondta. A felmondásra a II. rendű alperes rávezette, hogy a határozott idő lejártá előtti felmondást csak akkor tudja elfogadni, ha az értékesítésnél az önkormányzat elővásárlási jogot biztosít számára. A Gazdasági és Városüzemeltetési Bizottság 122/2006. (VIII. 30.) számú határozatával elhatározta az ingatlanok nyílt versenytárgyaláson történő értékesítését azzal, hogy a volt haszonbérlők részére elővásárlási jogot biztosít. A pályázat kiírása tartalmazta az

elővásárlási jogot, a pályázat lebonyolításáról készült jegyzőkönyv pedig azt is, hogy az elővásárlási jog jogosultja e jogával élni kívánt, amelyet a felperes nem kifogásolt.

A II. és III. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték és perköltséget igényeltek. Állították, hogy a II. rendű alperesnek elővásárlási joga volt a földtörvény 10. §-a, illetőleg a Ptk. alapján. Az I. rendű alperesnél határozat is született, amely az elővásárlási jogot a II. rendű alperes számára biztosította. Tagadták, hogy a II. és a III. rendű alperesek összebeszéltek és a versenytárgyalás szabályainak megsértését eredményező magatartást tanúsítottak volna. E körben utaltak arra, hogy a BH 2007. 83. számú jogeset szerint, ha az elővásárlási jogot a II. rendű alperes azért gyakorolta volna, hogy az ingatlant a III. rendű alperes részére továbbértékesítse, ez sem tenné az I-II., illetőleg a II. és III. rendű alperesek közötti szerződést érvénytelenné. Állították, hogy II. rendű alperes rendelkezett a vételár kifizetéséhez szükséges anyagi fedezettel. Amennyiben azonban a III. rendű alperes biztosította volna számára a vételár kifizetéséhez szükséges pénzeszközöket, az sem befolyásolná a szerződések megítélését.

A III. rendű alperes arra is hivatkozott, hogy a felperesnek vele szemben a tulajdonjogának törlésére vonatkozóan nincs perbeli legitimációja. Az Inyvt. 5. §-ának (3) bekezdése szerint ugyanis a III. rendű alperes az ingatlan-nyilvántartás adataiban bízva jóhiszeműen és ellenérték fejében szerzett tulajdonjogot, amely kizárja, hogy a felperes vele szemben a tulajdonjog törlését kérje, így az I-II. rendű alperesek közötti szerződésre vonatkozó kereseti kérelem elbírálásától függetlenül a III. rendű alperes tulajdonjogának törésére nincs jogszabályi lehetőség.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperes részére 445.000 forint, a II. és III. rendű alperesek részére mint egyetemleges jogosultaknak 534.000 forint perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy az állam felhívására 534.000 forint eljárási illetéket külön felhívásra fizessen meg. Az ítélet jogerőre emelkedése után megkeresni rendelte a Körzeti Földhivatalt, hogy a hrsz-ú ingatlanra elrendelt perindítás tényét törölje.

Az elsőfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az Inyvt. 62. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes törlési keresetet indíthat-e. Megállapította, hogy a perbeli ingatlan vonatkozásában a felperes nem ingatlan-nyilvántartási érdekelt, mert az ingatlan tekintetében bejegyzett joga nem volt. Erre figyelemmel a felperes a II. és III. rendű alperes vonatkozásában nem volt jogosult törlési per indítására, azaz keresetességi joga hiányzott. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a felperes más jogcímen ne kérhette volna a tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzését. A felperes tartalmában hivatkozott is arra, hogy a II. rendű alperes elővásárlási jogának hiányában a szerződés vele jött létre, illetve az I. rendű alperesnek vele kell az adásvételi szerződést megkötni.

Ezt követően az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a II. rendű alperesnek volt-e elővásárlási joga. Megállapította, hogy az 1994. évi LV. törvény 10. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint termőföld vagy tanya eladása esetén - ha törvény

másként nem rendelkezik - az alábbi sorrendben elővásárlási jog illeti meg a haszonbérlet, felesbérlet és részesművelőt; jogi személy vagy jogi személyiség nélküli más szervezet haszonbérlet esetén annak helyben lakó természetes személy tagját, illetve helyben lakó részvényesét. A földtörvény ezen rendelkezése alapján a II. rendű alperesnek elővásárlási joga nem volt, mert a II. rendű alperes a régi ingatlanból 708 m² területének volt haszonbérletje, amely haszonbérleti szerződés 2006. szeptember 30-án megszűnt. Az új ingatlan ingatlan-nyilvántartási kialakításakor a II. rendű alperes már nem volt a haszonbérlet. Az I. és II. rendű alperesek között azonban írásban szerződés jött létre az új ingatlan elővásárlási jogára vonatkozóan. Az elővásárlási jog létrejöttének ugyanis az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés nem érvényességi kelléke. Az elővásárlási jog érvényességéhez az szükséges, hogy a lényeges elemeket a felek írásba foglalják. Az nem szükséges, hogy egy okirat tartalmazza a lényeges feltételeket. E körben utalt a Ptk. 218. §-ának (1) bekezdésére, a Ptké. 38. §-ának (1) és (2) bekezdésére. Rögzítette, hogy a II. rendű alperes az I. rendű alperes felmondó levelére rávezette, hogy a haszonbérleti szerződés felmondását csak akkor tudja elfogadni, ha az önkormányzat elővásárlási jogot biztosít részére. Ekkor még valóban nem létezett az új ingatlan, mert ennek kialakítására csak a 2006. augusztus 14-én kelt határozattal került sor. Az új ingatlan kialakítását követően született meg a Gazdasági és Városüzemeltetési Bizottság 122/2006. (VIII. 30.) számú határozata, amely a volt haszonbérlet részére elővásárlási jogot biztosított, így az új ingatlan volt haszonbérlet részére is. A 2006. október 31-én felvett versenytárgyalásról készült jegyzőkönyvben pedig rögzítésre került, hogy az I. rendű alperes az új, 1300 m² térmértékű ingatlan vonatkozásában biztosítja a II. rendű alperes részére az elővásárlási jogot. Ezzel a három okirattal az elővásárlási jog lényeges elemei írásba foglalásra kerültek, mert megjelölésre került az ingatlan, az elővásárlási jogot engedő fél személye, az elővásárlásra jogosult fél személye és a felek egyértelműen kifejezésre juttatták szerződéskötési szándékukat is. Erre figyelemmel a II. rendű alperesnek volt elővásárlási joga, amely a kereseti kérelem teljesítését kizárja. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a felperes a II. és III. rendű alperesek rosszhiszemű joggyakorlását nem bizonyította, konkrétan nem jelölte meg, hogy a versenytárgyalás, illetőleg a tisztességtelen piaci magatartás mely szabályába ütközne a II. és III. rendű alperesek magatartása. A II. és III. rendű alperesek szerződése, illetve magatartása nem ütközik a jóerkölcsbe még akkor sem, hogyha a II. és III. rendű alperes még a versenytárgyalás előtt állapodott meg abban, hogy a II. rendű alperes az elővásárlási jogát gyakorolja és ezt követően az ingatlant a III. rendű alperes részére értékesíti.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesek kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte. Indokolásában előadta, hogy a II. rendű alperest az elővásárlási jog nem illeti meg, mert az I. és II. rendű alperes egymással megállapodást nem kötöttek, az elővásárlási jog létesítése külön-külön okiratba foglalás útján sem valósult meg, mert az egyes nyilatkozatok nem tartalmazzák annak az ingatlannak a meghatározását, amelyre nézve a felek között a megállapodás létrejött volna. Ezt igazolja az a körülmény, hogy az elsőfokú eljárás

során az I. és a II. rendű alperesek maguk sem a külön megállapodáson alapuló elővásárlási jogra hivatkoztak. Szerződéses elővásárlási jog csak akkor jöhetett volna létre, ha az önálló ingatlanok kialakítása után az I. rendű alperes képviselőtestülete önkormányzati határozatot hoz a jogosult megnevezésével. Az árverési jegyzőkönyvbe foglalt I. rendű alperes nevében tett nyilatkozat azért sem minősülhet elfogadásnak, mert azt nem képviseleti joggal felruházott személy tette. A II. rendű alperes elővásárlási jogának hiányában pedig az I. rendű alperes az ajánlati kötöttséget sértette meg, mert a versenytárgyalás szabályai szerint csak a legjobb ajánlatot tévő pályázóval köthetett volna szerződést. Sérelmezte, hogy az I. rendű alperes úgy kötötte meg a II. rendű alperessel az adásvételi szerződést, hogy tudta, a felperesi álláspont kifogásolja az elővásárlási jog fennállását, ennek ellenére az ingatlant per-, teher- és igénymentesként tüntette fel. Az volt az álláspontja, hogy a felperes a perben bizonyította: a II. rendű alperes kifejezetten és kizárólagosan a III. rendű alperes javára gyakorolta az általa vitatott elővásárlási jogot, amely az elővásárlási jog intézményének kijátszása, ennek folytán jóerkölcsbe ütközik, mert az elővásárlási jog rendeltetésellenes használatát jelenti. Kifejtette, hogy az ítéletből nem állapítható meg az, hogy az elsőfokú bíróság miért találta a II-III. rendű alperesek eljárását szabályszerűnek, ezért azt érdemben vitatni nem tudja, de kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság tévedésben volt a II. és III. rendű alperesek megállapodásának tartalmát illetően, ugyanis a II-III. rendű alperesek abban állapodtak meg, hogy a II. rendű alperes megszerzi az ingatlant a III. rendű alperesnek és a közbenső tulajdonszerzés csak a cél megvalósításának technikai eszköze volt. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek, hogy a II. rendű alperes az ingatlan vételárát a III. rendű alperestől kapott pénzből fizette ki. Fenntartotta azt az álláspontját is, hogy a szerződés azért is jóerkölcsbe ütközik, mert a versenyszabadság, az átlátható és ellenőrizhető áralku érvényesülését akadályozta a II. és III. rendű alperesek eljárása.

Az I. rendű alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte az elsőfokú eljárásban kifejtett indokaira figyelemmel, egyebekben csatlakozott a II. és a III. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelméhez.

A II. és III. rendű alperesek az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú költségben történő marasztalását kérték. Változatlanul fenntartották az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataikat. A felperes fellebbezése folytán arra mutattak rá, hogy nem felel meg a valóságnak az a felperesi állítás, amely szerint az elővásárlási jog alapítására vonatkozó iratok ne léteznének. A felperes a pályáztatás alatt és a versenytárgyaláson nem vitatta a II. rendű alperes elővásárlási jogát, az elővásárlási jog egyebekben a szerződés hatályossága szempontjából releváns körülmény, az ingatlan per-, teher- és igénymentes állapotát nem befolyásolja. A II. és III. rendű alperesek közötti szerződés jogellenességével kapcsolatosan arra utaltak, hogy a II. és III. rendű alperes közötti megállapodás a versenytárgyalás után alakult ki, de amennyiben a versenytárgyalás előtt jött volna létre a megállapodás, a BH 2007. 83. jogesetre figyelemmel ez sem befolyásolná a szerződések érvényességét.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelemben vizsgálta felül, mert annak fellebbezéssel nem érintett, első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt (Pp. 228. §-ának (4) bekezdése).

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényállást helyesen állapította meg, a Fővárosi Ítéltábla érdemi döntésével is egyetértett, jogi indokait azonban részben pontosítja, illetve kiegészíti.

A felperes elsőfokú ítéletben rögzített, és általa a fellebbezésben sem vitatott kereseti kérelme akkor sem lenne teljesíthető, ha a felperesnek minden jogkérdésben igaza lenne. Az elsőfokú bíróság ugyanis megalapozottan hivatkozott arra, hogy a felperes az Inyvtv. 62. §-a alapján törlési per indítására nem jogosult, ez azonban nem zárna ki a tulajdonjog megállapítására vonatkozó kereseti kérelem előterjesztését. Ha azonban az derülne ki, hogy a II. rendű alperesnek nem volt elővásárlási joga, akkor sem lehetne az I. rendű alperes részéről az ajánlati kötöttség szabályainak megsértését megállapítani, és nem áll fenn szerződéskötési kötelezettség sem. A versenytárgyalás körében is alkalmazni kell a Ptk.-nak az ajánlatra, az elfogadásra és az ajánlati kötöttségre vonatkozó szabályait (Ptk. 211-214. §). A versenytárgyalás kiírása nem ajánlat, hanem csak ajánlattételre történő felhívás. A szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatot a versenytárgyaláson résztvevők tesznek. Az I. rendű alperesnek nincs jogi kötelezettsége a legjobb ajánlat elfogadására vonatkozóan, és nem keletkezik szerződéskötési kötelezettség sem. A felperes keresetében valójában azt sérelmezi, hogy az I. rendű alperes a felperes szerződési ajánlatát a II. rendű alperes elővásárlási jogának hiányában nem fogadta el. Az I. rendű alperes ajánlat elfogadására vonatkozó szerződési nyilatkozata azonban ítélettel nem pótolható. Ha a szerződési ajánlat elfogadásának hiánya jogellenes lenne, akkor sem lehetne teljesíteni a felperes által kért szerződés létrehozására, illetve szerződéskötésre kötelezés iránti kereseti kérelmét, hanem csak kártérítés iránti igény merülhetne fel, de a felperesnek kártérítési igénye nem volt.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a II. rendű alperesnek volt elővásárlási joga, bár nem az elsőfokú bíróság által megállapított külön megállapodás alapján, hanem a haszonbérleti szerződés módosítása folytán. A külön megállapodás létrejöttének megállapítását a felperes által felhozottak nem zárják ki, ugyanis a XXV. számú PED szerint egy ingatlan megjelöléséhez az ingatlan-nyilvántartási adatok megjelölésére nincs szükség, elegendő, ha a felek számára az ingatlan beazonosítható. Az elővásárlási jog fennállásának megítélésénél abból kell kiindulni, hogy a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 10. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján a II. rendű alperest az elővásárlási jog megillette. A Ptk. 205. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel az elővásárlási jog szerződésük részét képezte, akkor is, ha a szerződésben ez kifejezetten nem volt nevesítve. A haszonbérleti szerződést az I. rendű alperes 2006. szeptember 30.

napjára mondta fel. Az új ingatlan kialakítása 2006. augusztus 14-én jogerőre emelkedett határozattal került sor, és annak ingatlan-nyilvántartási bejegyzése is megtörtént 2006. szeptember 20-án. Ezzel - a szerződés megszűnése előtt megteremtődött - a II. rendű alperes elővásárlási joga gyakorlásának feltétele, mert tulajdoni hányadra - az egész ingatlan eladása esetén - az elővásárlási jog nem gyakorolható. A II. rendű alperes 2006. február 15-én tett nyilatkozata szerződésmódosítási ajánlat, amelyet az I. rendű alperes 122/2006. (VIII. 30.) határozatával elfogadott, és megtette azokat az intézkedéseket, amely az elővásárlási jog gyakorlásához szükséges volt. Ezzel a haszonbérleti szerződés módosult, 2006. szeptember 30. napjával csak a használathoz kapcsolódó jogok és kötelezettségek szűntek meg, de fennmaradt az elővásárlási jog biztosítása. Ha a szerződésmódosítás nem jött volna létre, akkor lehetne az önálló megállapodás létrejöttét vizsgálni, ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen tette.

A Ptk. 373. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel versenytárgyaláson a felperes által tett ajánlat közlése az I. rendű alperes részéről a II. rendű alperessel közölt ajánlatnak minősül. Mivel a közölt ajánlatot a II. rendű alperes a magáévá tette, így az adásvételi szerződés az I. rendű és a II. rendű alperes között jött létre. Az adásvételi szerződés tartalmát a felperes sem kifogásolta, hiszen az I. és a II. rendű alperes által kötött tartalommal kérte kötelezni az I. rendű alperest a szerződés megkötésére, amely azt jelenti, hogy ha megsértették volna a versenytárgyalás szabályait, az sem tenné a megkötött szerződést érvénytelenné.

A II. és a III. rendű alperesek felperes által kifogásolt magatartása kapcsán a Fővárosi Ítéltábla azt emeli ki, hogy a szerződési szabadság elvéből következően az eladó maga dönti el, hogy kivel, milyen feltételek között köt szerződést. Az elővásárlási jog egyoldalú hatalmasság, ennek gyakorlása is a szerződéskötési szabadság körébe tartozik, ami azt jelenti, hogy a jogosult szabadon dönthet a jog gyakorlásáról, erre figyelemmel kizárt annak visszaélészerű használata. Az ugyanis a jog gyakorlása szempontjából közömbös, hogy a jogosultat a jog gyakorlására mi motiválja, a rejtett indok az ügylet érvényessége szempontjából közömbös. Erre figyelemmel mind az I. és II. rendű, mind a II. és III. rendű alperesek közötti adásvételi szerződés érvényes.

A kifejtettakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesek perköltségének megfizetésére. A perköltség összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (5) bekezdésre figyelemmel, de a (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg a végzett munka mennyiségére figyelemmel.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illetéket az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdésén keresztül alkalmazandó 6/1986. (VI.

26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles megfizetni az államnak külön felhívásra.

Budapest, 2008. november 6.

. Czukorné dr. Farsang Judit s.k.
a tanács elnöke

Világhyiné dr. Böcskei Terézia s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Klára s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül: